

ה
בנ

תמר גיספאן-גרינברג // האם ייתכנו הדברים?

התערוכה הקבוצתית שמוצגת בגלריה החדשה בטדי, שאצרה אתי שוורץ, נפתחה חודש לפני מאורעות ה-7.10. עם פתיחתה מחדש חוזרת תמר גיספאן-גרינברג לעבודות המוצגות בה, וזנה בפעולת האוצרות ובפוטנציאל הנבואי שבה

"האם ייתכנו הדברים?" זועק שמה של תערוכת הצילום המוצגת בימים אלו בגלריה החדשה טדי, שאצרה אתי שוורץ. האם ייתכנו הדברים? זועקים בולנו, מנסים להבין ללא הצלחה את אותם הדברים הכואבים, הקשים מגשוא שפקדו אותנו, החברה הישראלית, בשבת ה-7.10, ומאז קמים איתנו יום-יום ומלווים את מציאות חיינו שהתהפכה באחת.

מציאות הדברים, זיכרון, חוויה, אדמה, אדם ונוף הם מבין מגוון הרבדים הקושרים בין העבודות המוצגות בתערוכה. נופי ארצנו משקפים את חיינו המורכבים על האדמה הזאת. הם מספרים את סיפור חיינו, סיפור החברה הישראלית וסיפורנו האישי. סדרות התצלומים המוצגות בתערוכה צולמו במהלך שלושים השנים האחרונות על ידי צלמים וצלמות ותיקים וצעירים. רוב העבודות נעשו בצילום ישיר, מתעודות את המציאות כפי שנצפתה ברגע מסוים ובמקום נתון ללא עיבוד או טיפול.

משמעותם של מקבץ התצלומים שנבחר לתערוכה ואופן הצבתם מקבלים משנה תוקף לאחר מאורעות ה-7 באוקטובר, חושפים את הנימה הנבואית ואת הידיעה המקדימה שבפעולת האמנות והאוצרות, ומציעים מבט מפוכח, כואב וחומל על סיפור חיינו במקום הזה

כעת, לאחר מאורעות ה-7 באוקטובר ובצל המלחמה, נדמה כי לתערוכה נוסף ממד נבואי, שכן התצלומים בחלקם מתייחסים למקומות ששינו את פניהם באחת, אם מבחינה פיזית ואם מבחינת תחושת הביטחון והודאות שליוותה את קיומנו בהם.

שלוש עבודות מתוך הסדרה "תכשיטי הכתר" (2022) של האמנית סופי ברזון מקאי, חברת קיבוץ בארי, מוצגות בתערוכה. כעת מקבלת הסדרה משמעות נוספת, והופכת לאנדרטת זיכרון לקיבוץ, לאנשיו, נשותיו וילדיו שנספו או נחטפו בשבת ההיא. מחט האורן, ענף הזרד והקוץ המצולמים בשלושת התצלומים, נמצאו על ידי ברזון מקאי ברחבי קיבוץ בארי, נאספו ונעטפו על ידה בעלי זהב. ה"תכשיטים", שלהם העניקה האמנית מעמד ממלכתי ומלכותי, הקשור בין היתר למוצאה הבריטי, מצולמים על גבי בד קטיפה גרמני בגוון כחול רויאל. האם בפעולה זו מקדימה האמנית ומספידה את החיים והמקום שבה התגוררה עם משפחתה?

- 1. **הצהוב ה**
הגיע הסו
- 2. **"הילד" /**
ומתמלא
- 3. **טלוידיה**
בעשייה
לעזה, אי
לחיים עז
- 4. **אמנות**
רשימת ל
מישראל
- 5. **אופנה /**
"הבנו ש"
צפייה ב'
טלוידיה

סופי ברזון מקאיי. צילום: רע בן דוד

פראנס לבה נזב ודרורה דומיני; תומר אפלבאום. צילום: רע בן דוד

עודד בליטשי

קרן זלץ, Foreground/Background

אנה ים, אלקטרה. צילום: רע בן דוד

הספר "כל מקום: נוף ישראלי עם אנדרטה" (2002) סיכם יוזמה משותפת של האמניות פראנס לבה נדב ודרורה דומיני, שיצאו לתעד אנדרטאות במרחב הישראלי בין השנים 1998-2002. הספר שימש מקור לפרויקט המיוחד שנוצר עבור התערוכה, ועוסק בין היתר בשינויים הפיזיים והחברתיים שחלו במרחב הישראלי. לקראת התערוכה הנוכחית הזמינה שוורץ את הצלם תומר אפלבאום לחזור ולצלם ממעוף הציפור, באמצעות רחפן, את המקומות שצילמה לבה נדב לפני כ-20 שנה. הפער בין אז להיום ניכר במגוון שינויים אורבניים, גיאוגרפיים-פיזיים ומעלה שאלות על טיב הקדמה ועל ההשתנות המהירה של סביבתנו.

עבודותיו של עוודד בליטשי מכילות דיסוננס עקבי. התצלום "באר שבע" (2021) מתעד קבוצת חיילים ברחבת הסינמה סיטי בעיר. הם כנראה ממתינים, ובעיקר אדישים לתיאור יציאת מצרים, המתואר בפסל הירזאי ודרמטי הניצב מאחוריהם. התצלום "דגל" (2019) מתאר דגל ישראל מתוח על מוטות אך תפור לאורכו בתפירה ידנית רעועה המנסה לאחות, ספק אם בהצלחה, את שני חלקיו הקרועים. התצלום שצולם בשנת 2019 ניבא, אם נרצה, את השבר העמוק שפקד אותנו, החברה הישראלית, בשנה האחרונה.

מעבר לסגור, לקיצור דרך לחצי/כפתור ALT + ALT (2022), מתמקד בדימויים שנדגמו מגלויות של ספרים שונים, המבטאים את האון הישראלי. אלו מוצגים כחלקי פאזל הפוכים ספק מפורקים. נדמה שגם הם מבקשים לשמש מעין אנדרטה לתקופה אחרת, אולי תמימה יותר.

תמר גיספאן גרינברג // האם ייתכנו הדברים? - מגזין פורטפוליו

זאת לעומת הארכיטקטורה העכשווית חסרת הזהות המופיעה בסדרת התצלומים "אלקטרה" (2023) של אנה ים. הסדרה מתמקדת בבנייה החדשה, המאפיינת ערים ושכונות פרבריות שבהן צומחים בניינים גבוהים המאכלסים עשרות משפחות, בניינים תסרי אופי המדגישים את אנונימיות הדיירים ואולי את בדידותם בתוך מפלצות הבנייה הללו. הבניינים נעדרים סממנים אישיים ומצולמים על ידי ים מזוויות ספק מאדירות ספק מאיימות.

אתי שוורץ, בולדרים

מיקי קרצמן, פרויקט הארכיון החזותי הבדואי. צילום: רע בן דוד

מעבר לסגיר, לקיצור דרך לחצ' / כפתור ALT + x

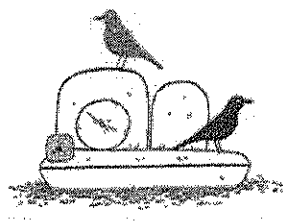
אלכס ליבק ואלדד רפאלי. צילום: רע בן דוד

מתי אלמלית. צילום: רע בן דוד

מרחב משותף ומנוכר במידת מה חוזר גם בעבודת הווידאו של טליה הופמן "פרייבט" (2011). בעבודה זו מצולמות שלוש דמויות, לכאורה משפחה, בנסיעה ברכב. כל אחת מהדמויות שקועה במחשבות אישיות פרטיות הנוגעות ברבדים העמוקים ביותר, ועוסקות בדילמות מוסריות המאתגרות את המצפון החברתי.

התצלום של אתי שוורץ "בולדרים", שצולם בשכונת הרכבת בלוד (2002), מבט כללי על השכונה וסביבתה, כולל גם סממני חיים של תושבי השכונה הערבית הסמוכה לה – אבנים שפוזרו בשטח מחלוקת כדי לעכב ולחסום הרחבות בנייה ללא אישור לפני הקמת בית הספר לתושבי האזור.

הישארו מעודכנים והירשמו לניולטר שלנו. כדאי!

הדשמה

כתובת המייל שלך כאן...

מעבר לסגיר, לקיצור דרך לחצ'ו/כפתור ALT + X

חלק מ"פריקט הארכיון החזותי הבדואי" (2014) של מיקי קרצמן, הכולל תיעוד מתמשך של הפזורה הבדואית שאינה מוכרת על ידי הממסד, מוצג אף הוא בתערוכה. העבודות, המוצגות בפורמט של "תעודות" מתוך יומן מסע, מכילות מידע ויזואלי של המרחב והחברה המתגוררת בו ופרטים נוספים שנקלטו על

ידי פעולת הצילום הדיגיטלית, שקרצמן בחר להוסיף, כמו הזהות הבסיסית של המצלמים (מיקום מדויק, גובה פני הים, אזימוט וזמן הצילום). המציאות המתועדת מחדדת את תלישותם במרחב ואת היוזם חשופים לכל סכנה, ללא הגנה בסיסית מחייבת.

בנוסף לאלו, התערוכה כוללת גם תצלומי מאחזים, שטחי אימונים ומוצבים שצולמו במהלך שיטוטם של הצלמים גסטון צבי איצקוביץ ופבל וולברג, תצלומים שתיעדו בשטחים פלסטיניים אירועים בעלי זיקה ישירה למתרחש במדינת ישראל; תצלומים מהאינתיפאדה הראשונה (1989) של אלכס ליבק לצד תצלומים שתיעדו את ביקורו החגיגי והאופטימי של הנשיא ביל קלינטון בעזה בשנת 1996 של הצלם אלדד רפאלי; תצלומי נוף של סאג'ה קוטינה, המתעדת את סביבת מגוריה בשיטוטי הבוקר שלה במזרח ירושלים, ועבודותיו של מתי אלמליח, המתארות את אזור רמת הגולן ואת דיכרונותיו משם.

רלי אברהמי, לצידם

פבל וולברג, כיסופים

שתי סדרות אינטימיות יותר מפנות את תשומת הלב למשפחה ולרגעי החמלה שבה. שירה אבולעפיה מתעדת מעבר לסגיר, לקיצור דרך לחצי/כפתור $ALT + ALT + x$ ביתי הפרטי; ושלושה תצלומים מתוך הסדרה "לצידם" של רלי אברהמי מתעדים מלווים השוהים לצד יקיריהם בבתי חולים. ועוד בהקשר הפוטנציאל הנבואי אוסיף שמשיקולי הצבה ומקום הוסרה ברגע האחרון עבודתו של פבל וולברג "מחסום כיסופים", שממנו יצאה הרעה החולה ששינתה לחלוטין גם את משמעות הגבול עם רצועת עזה ב-7.10.

תמר גיספאן-גרינברג // האם ייתכנו הדברים? - מגזין פורטפוליו

התערוכה "האם ייתכנו הדברים?" פורשת את המציאות כפי שנתפסה בעינית המצלמה של הצלמים והצלמות המקומיים במהלך שלושים השנים האחרונות. משמעותם של מקבץ התצלומים שנבחר לתערוכה ואופן הצבתם מקבלים משנה תוקף לאחר מאורעות ה־7 באוקטובר, חושפים את הנימה הנבואית ואת הידיעה המקדימה שבפעולת האמנות והאצרות, ומציעים מבט מפוכח, כואב וחומל על סיפור חיינו במקום הזה.

האם ייתכנו הדברים?

אוצרת: אתי שוורץ

הגלריה החדשה טדי, ירושלים

נעילה: 12.12

תמר גיספאן גרינברג היא מנהלת הגלריה החדשה טדי

מדור הגשות כולל חומרים שהתקבלו במערכת פורטפוליו. שלחו לנו סיפורים חדשניים, מידע בלעדי ופרויקטים מעניינים ותקשורתיים. פרטים נוספים בעמוד ההגשות שלנו

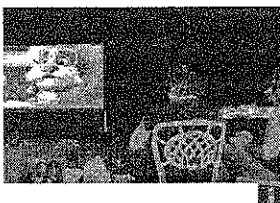
#

תגיות בכתבה

7.10, אתי שוורץ, הגלריה החדשה בטדי, תמר גיספאן-גרינברג

הוסיפו תגובה

אולי יעניין אותך גם

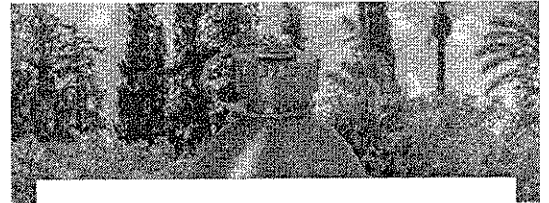
פו [פ]

מה הולך // קולנוע נוד
תצוו
יום שני, 6 בנו

ניר הרמט

מהי מידת האדם (אחרי ה־7 באוקטובר)
יום שלישי, 7 בנובמבר 2023

חגית פלג רותם

יוצאים לאור 2023: התערוכה פתוחה ויש מקום
לתקווה
יום רביעי, 8 בנובמבר 2023

מעבר לסגיר, לקיצור דרך לחצ'י כפתור ALT + x ALT

הישארד מעודכני

הצגה ממויי

פורטפוליו @ כל הזכויות שמורות | תנאי שימוש | הצהרת נאמנות | קיצוב פיתוח R-S-V-P